

Popis barev pro chovatele Louisiánského leopardího psa

Plemenná kniha (PK) zapisuje jen barvy uvedené ve standardu platném pro toto plemeno v ČMKU. Ty se ale dost liší od reality i praxe platné v zemi původu (USA). Proto to dává tolik prostoru chovatelům k tomu, aby nepopsali fenotyp štěněte správně.

Standard praví:

Srst a barva

Délka srsti by měla být krátká až středně dlouhá.

Barva – leopardí se dává přednost a může být modrá, šedá, černá, játrová, červená, bílá a skvrnitá.

Znaky mohou být černé, bílé, tříslivé, červené nebo žlutohnědé.

Jednobarevné zbarvení je přijatelné černé, žluté, červené a čokoládové.

Pro normálního chovatele je někdy problém zvolit správný název, protože se zdá, že možný výběr nepostihuje všechny možnosti, které mohou nastat. Často pak také neodpovídá barva uvedená v rodokmenu pro štěně, barvě psa v dospělosti. To bohužel patří částečně i k projevům merle genu, který má většina jedinců tohoto plemene ve své genetické výbavě (viz článek o merle <http://www.catahoulaclub.eu/clanky/louisiana-catahoula-skutecne-merle-plemeno/>).

Dále v textu najdete příklady barev a jejich názvů, které se u nás objevují a zapisují u štěňat. Obrazový doprovod nepostihuje ovšem všechny možné varianty, ale jen ty základní. Pokud máte problém barvu určit, obraťte se na [poradce chovu](#). Je to jen terminologie pro Plemennou knihu, která nemá ve skutečnosti nic společného s tím, jaké barevné geny tyto jedinci nesou, protože jednotlivé barvy (jak je popisujeme) mohou být výsledkem působení více různých genů nebo jejich kombinací (o tom se můžete dočíst více v e-knížce od Mary Langevin: Catahoula Coat Color Genetics, která je dostupná i v českém překladu: Genetika barev Catahouly – Malujeme portrét).

Slovník barev, který používá PK, je dost omezený, takže prosím volte vždy to, co je nejbližší realitě. Některé fenotypy lze popsat více způsoby (např. bílo-černé strakaté lze popsat také jako bílé s černými znaky nebo jako černé s bílými znaky nebo skvrnité bílé nebo černé). Mělo by se to však odvíjet od toho, kolik bílé má jedinec na těle, protože to je pro chovatele dost podstatná informace.

Podle přítomného vzoru a bez ohledu na barvu rozeznáváme jedince:

1. jednobarevné
2. s leopardím vzorem
3. skvrnité (to poslední lze použít pro vzor nazývaný patchwork i pro strakaté – dvoubarevné).

ad 1. Jednobarevní

To, že jedinec vypadá jednobarevný, neznamená, že nemá po rodičích nějakou alelu merle genu. Nicméně jedinec, který opravdu merle gen nemá, by měl vypadat jednobarevný (když nebereme v úvahu další znaky, za které jsou zodpovědné jiné barevné geny).

Černá (černá na těle i na čenichu):

Čokoládová (tmavě hnědá, tmavý čenich):

Červená (červená, světle hnědá, hnědý nos):

Žlutá (žlutá, světlejší nos):

ad 2. Leopardí vzor

Pokud má štěně klasický leopardí (merle) vzor, tak se popisuje pomocí barvy, kterou mají ty nejtmaší skvrny. Důvodem je především to, že barva samotných skvrn se příliš nemění, ale okolí většinou tmavne s tím, jak pes stárne. Podkladem tady není bílá. Leopardí vzor indikuje, že jedinec nese nějakou kombinaci alel merle genu.

Bílá (pokud převažuje na hlavě i větší části těla; občas bývá doplněna leopardími znaky na menší části těla):

Šedá (leopardí skvrny jsou viditelné, ale hodně světlé na hodně světlém podkladě; čenich není černý):

Modrá (leopardí skvrny jsou viditelné, ale nejsou černé, a podklad není bílý; barva čenichu není černá, ale světlejší):

Černá (leopardí skvrny jsou černé, podklad může být i relativně světlý a většinou věkem tmavne až do černé; čenich je černý):

Pro srovnání 3 druhy leopardího vzoru založeného na různém ředění černé vedle sebe:

(vpředu je modrý leopard, vlevo je čokoládový leopard, vpravo je černý leopard)

Játrová (leopardí skvrny jsou tmavě červené; čenich je hnědý, používá se více u jednobarevných):

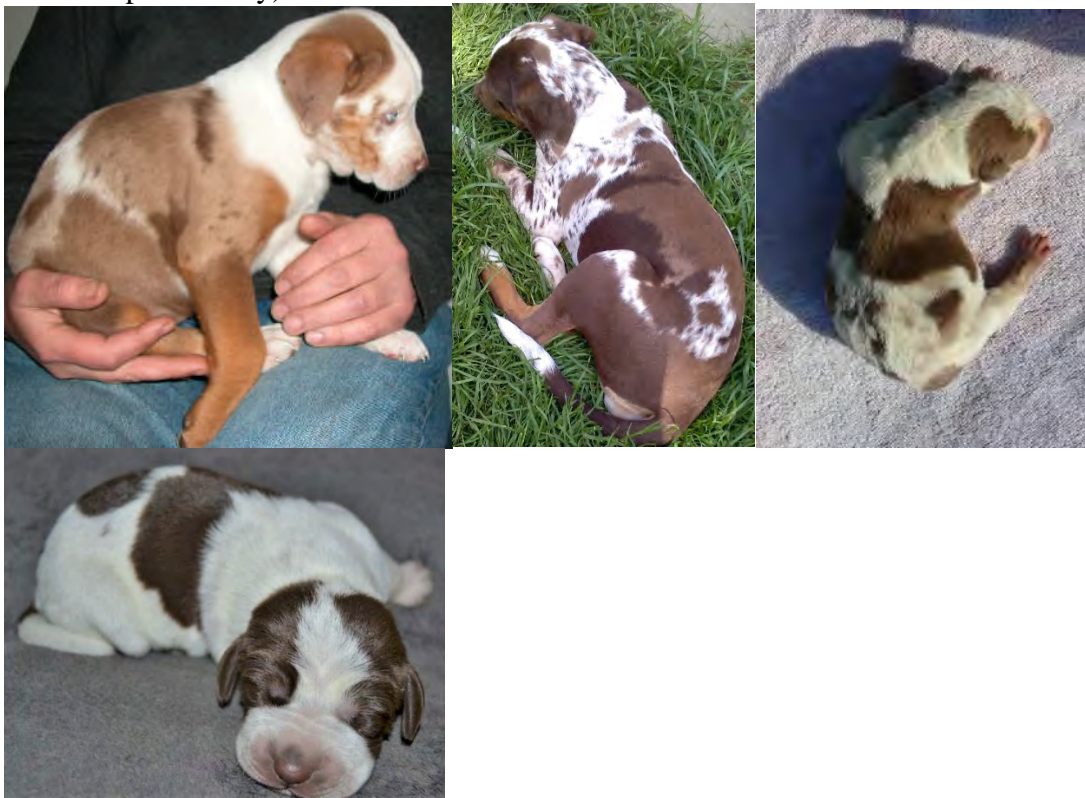

Červená (leopardí skvrny jsou různé odstíny červené; čenich je hnědý):

ad 3. Skvrnitá (nahrazuje termín patchwork; popisuje větší plochy jedné barvy, které se mohou i střídát s plochami, kde je patrný normální leopardí vzor; podkladem je tu však bílá)

- Červená (větší plochy skvrn jsou v různých odstínech červené, čenich je hnědý; tento popis lze použít i v případě, že se nejedná o klasický patchwork, který je typický pro kombinaci Ma/M merle genu, ale i pro případy, kdy je ve hře jiná kombinace a na těle se nevyskytují žádné leopardí vzory):

- Čokoládová (větší plochy skvrn jsou tmavě hnědé až dočerna; čenich je černý):

- Černá (větší plochy skvrn jsou černé na bílém podkladě; tento popis lze použít i v případě, že se nejedná o klasický patchwork, který je typický pro kombinaci Ma/M merle genu, ale i pro případy, kdy je ve hře jiná kombinace a na těle se nevyskytují žádné leopardí vzory):

Znaky jsou projevem dalších barevných genů a pomáhají další identifikaci jedince. Mohou se vyskytovat jako pálení nebo žíhání (tento termín však PK nezná), které se objevují na okrajových částech, např. na nohách, tlamě, ocase. Občas se vyskytuje i tečkování, což jsou hnědé nebo černé skvrnky na bílém podkladě. A výrazné mohou být i bílé znaky, které se vyskytují na hlavě, nohách, břiše i ocase.

Podle barev je můžeme opět rozdělit:

Černé (nejspíš při popisu tečkování nebo při popisu dvoubarevných strakatých jedinců, kdy černé znaky zaujímají menší plochu, než je podklad bílé):

Bílé (větší či menší znaky na hlavě, nohách, hrudi, břiše a ocase):

Třísloná (to se týká světlejší barvy pálení, které se vyskytuje obvykle na mordě a nohách):

Červené (to se týká tmavší nebo sytější barvy pálení, které se vyskytuje obvykle na mordě a nohách):

Žlutohnědé (tak by se dalo označit žíhání, které se vyskytuje buď na periferiích jako předchozí nebo i na celém těle; střídají se tu "pruhy" dvou barev, světlejší či tmavší žluté či hnědé. Tyto znaky lze lépe rozeznat zejména v pozdějším věku, ale jsou patrné i u štěňat.):

